

נכסים שאין בהן מעילה

מסכת בבא קמא משנה: ט: גמרא יב:

הגדרה:	רבי יוחנן ואלביא דרבי יוסי הגלילי	רבנן	בן עזאי	אבא יוסי בן דוסתאי
מעילה בקדשים קלים האם חייב קרבן מעילה לפני שחיטה	פטור כי זה ממון בעלים מחומש ואשם מאחר והקרוב נחשב לממון בעלים עד להקרבה וזה לא נחשב למעילה בגבוה.	חייב כי זה ממון גבוה אדם שנהנה מקרבן של קדשים קלים וכ"ש קודשי גבוה או בדק הבית, צריך להביא לבית המקדש קרן (שווי הבהמה) חומש (20% מערך הקרבן) קרבן אשם לבית המקדש	פטור כי זה ממון בעלים אבל במעשר חייב בחומש ואשם כי אסור למכור את מעשר	חייב כי צריך סמיכה, נסכים תנופת חזה ושוק ולכן זה ממון גבוה אבל בכור פטור מחומש ואשם ומדובר בכור בזמן שבית המקדש קיים, ובכור תם וזחשב לממון בעלים (תמורה ח.).
הזיק לקדשים קלים	חייב תשלומי נזק המזיק צריך לשלם למקדיש הקורבן את עלות הנזק, מאחר ורבי יוסי הגלילי סובר כי קרבן של קדשים קלים נחשב לממון בעלים, ולכן נחשב הנזק כאילו הוא הזיק לשור של חברו. ולמרות שזה הוקדש לקרבן עדיין חייב המזיק לשלם לניזק את עלות הקורבן	פטור מתשלומי נזק פטור המזיק מלשלם את הנזק לניזק. כי כתוב וכי יגח שור איש ומדייקת הגמרא: "שור רעהו אמר רחמנא" ולא שור דהקדש"	חייב בתשלומי נזק אבל במעשר פטור לשלם את הנזק	פטור מתשלומי נזק אבל בכור חייב לשלם את הנזק

נכתב על ידי יונתן שטנצל קיץ תשע"ד. ניתן להעתיק ולהפיץ ללא תשלום

yshtencil@gmail.com 077-4040520

ברור ביותר

סיכומים בהירים על הש"ס

אבא יוסי בן דוסתאי	בן עזאי	רבנן	רבי יוחנן ואלביא דרבי יוסי הגלילי	הגדרה
<p>בכור חייב בקרבן שבועה ***** שאר קדשים קלים פטור</p>	<p>קדשים קלים חייב בקרבן שבועה ***** מעשר פטור משבועה כי זה ממון גבוה מאחר וא"א למכור</p>	<p>פטור מקרבן שבועה כי כתוב וכחש בעמיתו ולא בהקדש.</p>	<p>חייב קרבן שבועה קרבן שלמים נחשב לממון בעלים ולכן שומר שהכחיש ונשבע לשקר חייב השומר קרבן שבועה, בנ שבועה "וכחש צעמיתו".</p>	<p>שומר שנשבע לשקר וכפר בפיקדון של קדשים קלים</p>
<p>ניתן לקדש לאחר שחיטה כי נחשב לממון של הכהן מרגע לידת הבכור</p>	<p>אינה מקודשת</p>	<p>קדשים קלים בכור בזמן בית המקדש בזמן הזה</p>	<p>הוא אמינא לאחר שחיטה מותר לקדש מבשר הבעלים מסקנת הגמ' גם לאחר שחיטה אסור לקדש מדוע? כי בשר הקדשים לאחר שחיטה ל נחשבת לממון גבוה וכלשון הגמרא: "משלחן גבוה קא זכו"</p>	<p>המקדש בקדשים קלים</p>
	<p>בבכור בחו"ל</p>	<p>אסור לקדש</p>	<p>אסור לקדש אפילו מחיים כי משלחן גבוה כה זכו</p>	<p>בכור</p>
	<p>זה ממון גבוה ויש מעילה</p>	<p>כנ"ל</p>	<p>כנ"ל</p>	<p>מעשר</p>

נכתב על ידי **יונתן שטנצל** קיץ תשע"ד. ניתן להעתיק ולהפיץ ללא תשלום

yshtencil@gmail.com 077-4040520

הלכה למעשה:

הגדרה	רמב"ם
הנאה ממעילה	<p>הלכות מעילה פרק א הלכה ד: "מעל בשגגה משלם מה שנהנה, ותוספת חומש, ומביא איל בשני סלעים ומקריבו אשם ומתכפר לו; וזה הוא הנקרא אשם מעילות, שנאמר "וחטאה בשגגה, מקודשי ה': והביא את אשמו ואת אשר חטא מן הקודש ישלם, ואת חמישיתו) . . . ויקרא ה, טו-טז. (ושילום הקרן בתוספת חומש, עם הבאת הקרבן--מצות עשה".</p>

נכתב על ידי **יונתן שטנצל** קיץ תשע"ד. ניתן להעתיק ולהפיץ ללא תשלום

yshtencel@gmail.com 077-4040520